

den største Overveielse, og det var egentlig kun en Forglemmelse, at jeg ikke tog det med for. Det er et Punkt, der har den allerførste Interesse for Thyendet, og som fortjener Overveielse navnlig af Hensyn til den Erfaring, man har om, at Thyendet meget ofte mister sin velfortjente Løn i Tilfælde af Evangsauktion. Naar jeg har forlangt Ordet nu, er det væsentligst paa Grund af de Bemærkninger, som kom fra det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgtreds (Bust). Jeg sigter ikke de nuværende Vurderingsmænd for ikke at vurdere efter bedste Overbevisning. Det er jeg vis paa, at de gjøre, men min Bebreidelse er rettet imod hele Institutionen. Og naar jeg da giver min Anse en mere bestemt Form, skal den gaa i den Retning, at man lader Folk i det samme Herred, i den samme Kretsreds, vurdere Eiendomme i Kretsredsen. Det tror jeg er feilt. Jeg tror, der vilde være vundet en hel Del, hvis man f. Ex. tog Amtsvurderingsmænd og navnlig passede paa, at de Folk, der boede i det samme Herred, hvor den paagjældende Eiendom laa, ikke kom til at vurdere denne Eiendom. De personlige Interesser, f. Ex. den Interesse at holde Evangsauktioner ude fra den paagjældende Kretsreds, ere saa store, at man ikke kan fortænke den Vedkommende i, at han vil være med til at forhindre en saadan Kalamitet. Men der kommer tillige dertil, at Vurderingsmændene i samme Herred. Naboer altsaa, kunne ikke have og have ikke den samme Forestilling om Værdiernes Synken som Folk, der komme til ude fra, Folk altsaa, der have været vant til at se de Forhold, der er Tale om, noget paa Afstand. Og derfor tror jeg, at der er nogen Anledning til at tage hele Vurderingsmandsinstitutionen under Overveielse. Det er et beklageligt Faktum, at Folk og Institutioner, der have laant ud efter Reglerne for Amtyndiges Midler, meget ofte have tabt en stor Del af deres Kapital, og det er for en stor Del Vurderingsmændenes Skyld og tillige Reglementets Skyld, som siger, at de skulle fastsætte Kornpriserne efter et vist Gjennemsnit, som ikke passer, i alt Fald ikke efter Forholdene, som de have været i de senere Aar, hvor Priserne have været nedadgaaende. Hvor f. Ex. Prisen paa en Tønde Byg har været 9 Kr., men der beregnes en Indtægt af 11 Kr. af en Tønde Byg, skal der komme et forkort Resultat ud, og disse Feilregninger ere Noget, som fremkommer i Kraft af Institutionen. Jeg skal derfor meget anbefale paany, at den ærede Minister vil tage dette Spørgsmaal under Overveielse i Forbindelse med Spørgsmaalet om Evangsrealisationer og at komme til et noget naturligere og

lettere forstaaeligt Sportelreglement end det, vi have for. Diebliftet. Jeg kan ikke tænke mig, at den ærede Justitsminister vil have Noget imod en Omordning af dette Sportelreglement, siden han selv har været med til, som jeg før yttrede, at revidere Skiftesportelreglementet, idet han har ydet sin bedste Medhjælp til Skifteloven af 1874.

Justitsministeren (M e l l e m a n n):

Med Hensyn til de Andragender, der ere fremkomne fra forskjellige Invalider, maa jeg sige, at det er saa længe siden, at jeg har set disse Sager, og jeg har heller ikke haft Leilighed til at gjøre mig bekendt med Dokumenterne, efter som de ikke ere i Ministeriets Bærge, men ligge i Udvalget, at jeg ikke kan sige noget Bestemt om disse Andragender. Men naar de henvises til mig, skal jeg naturligvis gjøre dem til Gjenstand for fornøjet Overveielse, og jeg skal tillige tage det Spørgsmaal under Overveielse, om de i Hensyn til den i denne Samling vedtagne og nylig stadfæstede Invalidelov ere berettigede til at kræve fri Proces. Men det er et Punkt, som jeg ikke kan udtale mig om paa en saadan Maade, at det skulde binde mig afgjørende i Forveien. Hvad angaar Andragendet fra de samvirkende Landbosforeninger om Evangsauktioner, skal jeg ogsaa indskrænke mig til at udtale, at hvis denne Sag henvises til mig, skal jeg gjerne betragte det som en Opfordring til at forberede et Lovforslag i den her antydede Retning. Jeg tror ikke, det kan nytte meget paa dette Stadium at komme ind paa at diskutere de enkelte Punkter i en saadan eventuel Lov; men jeg skal blot i Almindelighed udtale, at Spørgsmaalet om Evangsauktionernes Ordning hører jo til dem, som ogsaa i sin Tid have været Gjenstand for Proceskommissionens Overveielse, og der foreligger jo fra dens Haand temmelig vidtgaaende Forslag til Forandringer i saa Henseende. Da man i sin Tid af Proceskommissionens Forhandlinger har udsøndret Loven om Konkurs og om Skifte, kan der ikke være Noget i Veien for, at man ogsaa udsønder disse Partier af den. Med saa Forandringer vil den kunne bringes til at passe ind i det nuværende Retsystem, og en hel Del af de Ting, man anser over ved den nuværende Ordning, i det Mindste for saa vidt det Procesuelle angaar, vilde vist nok falde bort i saa Fald. Derimod er der en anden Side af Sagen, der ikke falder ind under det Procesuelle, som derfor vil kræve en ny Overveielse, og som jeg derfor ikke i dette Dieblift skal udtale nogen bestemt Mening om, f. Ex. Spørgsmaalet, om man skulde affasse Panthaverens Ret til at træde til